

Int-Law.ir

اعلامیه حق بر توسعه – ۱۹۸۶

فارسی

اعلامیه حق توسعه

قطعهنامه ۱۲۸/۴۱ مجمع عمومی در تاریخ ۴ دسامبر ۱۹۸۶

مقدمه

با در نظر گرفتن اهداف و اصول منشور ملل متحد در رابطه با دستیابی به همکاری بین المللی در حل مشکلات بین المللی با ماهیت اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی یا بشردوستانه و در ترویج و تشویق احترام به حقوق بشر و آزادی های اساسی برای همه، بدون تمایز از نظر نژاد، جنس، زبان یا مذهب؛

با اذعان به اینکه توسعه، فرآیند جامع اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی است که هدف آن بهبود مستمر رفاه کل جمعیت و همه افراد بر اساس مشارکت فعال، آزاد و معنادار آنها در توسعه و در توزیع عادلانه منافع حاصل از آن است؛

با توجه به اینکه طبق مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، هرکس مستحق داشتن نظم اجتماعی و بین‌المللی است که در آن حقوق و آزادی‌های مندرج در آن اعلامیه، به طور کامل قابل تحقق باشد؛

با یادآوری مفاد میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی؛

با یادآوری بیشتر موافقت‌نامه‌ها، کنوانسیون‌ها، قطعنامه‌ها، توصیه‌ها و سایر اسناد سازمان ملل متحد و آژانس‌های تخصصی آن درباره توسعه همه‌جانبه انسان، پیشرفت اقتصادی و اجتماعی و توسعه همه مردم، از جمله اسناد مربوط به استعمار زدایی، پیشگیری از تبعیض، احترام و رعایت حقوق بشر و آزادی‌های اساسی، حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و ارتقای بیشتر روابط دوستانه و همکاری بین دولت‌ها مطابق با منشور؛

با یادآوری حق تعیین سرنوشت مردم، که به موجب آن، آنها حق دارند آزادانه وضعیت سیاسی خود را تعیین کنند و توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را دنبال کنند؛

همچنین با یادآوری حق مردم برای اعمال حاکمیت کامل و جامع بر تمام ثروت و منابع طبیعی خود، با رعایت مقررات مربوط به هر دو میثاق بین‌المللی حقوق بشر؛

با توجه به تعهد دولت‌ها بر اساس منشور برای ترویج احترام جهانی و رعایت حقوق بشر و آزادی‌های اساسی برای همه بدون هیچ‌گونه تمایز و تبعیض از قبیل نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، عقاید سیاسی یا سایر عقاید، منشاء ملی یا اجتماعی، دارایی، تولد یا وضعیت دیگر؛

با توجه به اینکه رفع نقض گسترده و آشکار حقوق بشر مردم و افراد متأثر از شرایطی مانند استعمار، استعمار نو، آپارتاید، انواع نژادپرستی و تبعیض نژادی، سلطه و اشغال خارجی، تجاوز و تهدید علیه حاکمیت ملی، وحدت ملی و تمامیت ارضی و تهدیدات جنگی به ایجاد شرایط مساعد برای توسعه‌ی بخش بزرگی از بشریت کمک خواهد کرد؛

با نگرانی از وجود موانع جدی بر سر راه توسعه و همچنین تحقق کامل انسانها و مردمی که از جمله با نفی حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به وجود آمده است و با توجه به

اینکه کلیه حقوق بشر و آزادی های اساسی، غیرقابل تقسیم و وابسته به یکدیگر هستند و به منظور ارتقای توسعه، باید به اجرا، ارتقا و حمایت از حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، توجه یکسان و فوری مبذول شود و بر این اساس، ارتقاء احترام و بهره مندی از برخی حقوق بشر و آزادی های اساسی نمی تواند نفی سایر حقوق بشر و آزادی های اساسی را توجیه کند؛

با توجه به اینکه صلح و امنیت بین المللی از عناصر ضروری برای تحقق حق توسعه است؛

با تاکید مجدد بر اینکه رابطه نزدیکی بین خلع سلاح و توسعه وجود دارد و پیشرفت در زمینه خلع سلاح به میزان قابل توجهی باعث پیشرفت در زمینه توسعه خواهد شد و منابع آزاد شده از طریق اقدامات خلع سلاح باید به توسعه اقتصادی و اجتماعی و رفاه تمام مردم و به ویژه مردم کشورهای در حال توسعه، اختصاص یابد؛

با اذعان به اینکه انسان موضوع اصلی فرآیند توسعه است و بنابراین سیاست توسعه باید انسان را به مشارکت کننده و ذینفع اصلی توسعه تبدیل کند؛

با اذعان به اینکه ایجاد شرایط مساعد برای توسعه ملتها و افراد، مسئولیت اصلی دولت های آنهاست،

با آگاهی از اینکه تلاش در سطح بین المللی برای ترویج و حمایت از حقوق بشر، باید با تلاش برای ایجاد نظم اقتصادی بین المللی جدید همراه باشد،

با تأیید بر اینکه حق توسعه، یک حق مسلم بشری است و برابری فرصت ها برای توسعه از اختیارات ملتها و افرادی است که ملتها را تشکیل می دهند، اعلامیه زیر را در مورد حق توسعه اعلام می کند:

ماده ۱

۱. حق توسعه یک حق مسلم انسانی است که به موجب آن هر انسان و همه مردم حق دارند در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی شرکت کنند، در آن مشارکت داشته باشند و از توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی برخوردار شوند که در آن کلیه حقوق بشر و آزادی های اساسی می توانند به طور کامل محقق شود.

۲. حق بشر برای توسعه همچنین مستلزم تحقق کامل حق تعیین سرنوشت مردم است که مشمول مقررات مربوطه هر دو میثاق بین المللی حقوق بشر، اعمال حق مسلم آنها برای حاکمیت کامل بر تمام ثروت و منابع طبیعی آنها است.

ماده ۲

۱. انسان موضوع اصلی توسعه است و باید مشارکت کننده فعال و ذینفع حق توسعه باشد.
۲. همه انسان ها به صورت فردی و جمعی با در نظر گرفتن نیاز به رعایت کامل حقوق بشر و آزادی های اساسی و نیز وظایف خود در قبال جامعه، مسئولیت توسعه را دارند که به تنهایی می تواند تحقق آزادانه و کامل آن را تضمین کند. بنابراین باید نظم سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مناسبی را برای توسعه، ترویج و حمایت کنند.
۳. دولت ها حق و وظیفه دارند سیاست های توسعه ملی مناسبی را با هدف بهبود مستمر رفاه کل جمعیت و همه افراد بر اساس مشارکت فعال، آزادانه و معنادار آنها در توسعه و در توزیع عادلانه منافع حاصل از آن تدوین کنند.

ماده ۳

۱. دولت ها مسئولیت اصلی ایجاد شرایط ملی و بین المللی مساعد برای تحقق حق توسعه را دارند.
۲. تحقق حق توسعه مستلزم رعایت کامل اصول حقوق بین الملل در رابطه با روابط دوستانه و همکاری بین دولت ها مطابق با منشور ملل متحد است.
۳. دولت ها موظفند در تضمین توسعه و رفع موانع توسعه با یکدیگر همکاری کنند. دولت ها باید حقوق خود را احقاق کنند و وظایف خود را به گونه ای انجام دهند که نظم اقتصادی بین المللی جدید مبتنی بر برابری حاکمیتی، وابستگی متقابل، منافع متقابل و همکاری بین همه دولت ها و نیز تشویق به رعایت و تحقق حقوق بشر باشد.

ماده ۴

۱. دولت ها موظفند به صورت فردی و جمعی برای تدوین سیاست های توسعه بین المللی با هدف تسهیل تحقق کامل حق توسعه گام بردارند.
۲. برای ارتقای توسعه سریعتر کشورهای در حال توسعه، اقدام مستمر لازم است. به عنوان مکمل تلاش های کشورهای در حال توسعه، همکاری موثر بین المللی در ارائه ابزار و امکانات مناسب برای توسعه همه جانبه این کشورها ضروری است.

ماده ۵

دولت‌ها باید گام‌های قاطعی را برای از بین بردن نقض گسترده و آشکار حقوق بشر ملت‌ها و انسان‌ها بردارند که تحت تأثیر موقعیت‌هایی مانند شرایط ناشی از آپارتاید، همه‌اشکال نژادپرستی و تبعیض نژادی، استعمار، سلطه و اشغال خارجی، تجاوز، مداخله خارجی و تهدید علیه حاکمیت ملی، وحدت ملی و تمامیت ارضی، تهدید به جنگ و امتناع از به رسمیت شناختن حق اساسی مردم برای تعیین سرنوشت، قرار گرفته‌اند.

ماده ۶

۱. همه دولت‌ها باید به منظور ترویج، تشویق و تقویت احترام جهانی و رعایت کلیه حقوق بشر و آزادی‌های اساسی برای همه بدون هیچ‌گونه تبعیض از نظر نژاد، جنس، زبان یا مذهب همکاری کنند.
۲. کلیه حقوق بشر و آزادی‌های اساسی غیرقابل تقسیم و وابسته به یکدیگر هستند. باید به اجراء ترویج و حمایت از حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی توجه و توجه عاجل صورت گیرد.
۳. دولت‌ها باید برای رفع موانع توسعه ناشی از عدم رعایت حقوق مدنی و سیاسی و همچنین حقوق اقتصادی اجتماعی و فرهنگی گام بردارند.

ماده ۷

همه کشورها باید استقرار، حفظ و تقویت صلح و امنیت بین‌المللی را ترویج کنند و برای این منظور باید حداکثر تلاش خود را برای دستیابی به خلع سلاح عمومی و کامل تحت کنترل مؤثر بین‌المللی و همچنین اطمینان حاصل کنند که منابع آزاد شده توسط اقدامات مؤثر خلع سلاح به کار گرفته می‌شوند، برای توسعه همه‌جانبه، به ویژه کشورهای در حال توسعه استفاده می‌شود.

ماده ۸

۱. دولت‌ها باید در سطح ملی همه اقدامات لازم برای تحقق حق توسعه انجام دهند و از جمله، برابری فرصت‌ها را برای همه در دسترسی به منابع اولیه، آموزش، خدمات بهداشتی، غذا، مسکن، اشتغال و توزیع عادلانه درآمد را تضمین کنند.
- اقدامات مؤثری باید اتخاذ شود تا اطمینان حاصل شود که زنان نقش فعالی در روند توسعه دارند. اصلاحات اقتصادی و اجتماعی مناسب باید با هدف ریشه‌کنی همه بی‌عدالتی‌های اجتماعی انجام شود.
۲. دولت‌ها باید مشارکت مردمی را در همه عرصه‌ها به عنوان عاملی مهم در توسعه و تحقق کامل همه حقوق بشر تشویق کنند.

ماده ۹

۱. تمام جنبه های حق توسعه مندرج در این اعلامیه غیرقابل تقسیم و وابسته به یکدیگر است و هر یک از آنها باید در چارچوب کلی مورد توجه قرار گیرد.

۲. هیچ چیز در این اعلامیه نباید مغایر با اهداف و اصول سازمان ملل باشد یا به این معنا که دولت، گروه یا شخص حق دارد در هر فعالیتی شرکت کند یا اقدامی را با هدف نقض حقوق مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق های بین المللی حقوق بشر انجام دهد، تفسیر شود.

ماده ۱۰

اقداماتی باید برای اطمینان از اعمال کامل و افزایش تدریجی حق توسعه، از جمله تدوین، اتخاذ و اجرای سیاستها، اقدامات قانونی و سایر اقدامات در سطوح ملی و بین المللی انجام شود.

Int-Law.ir